

Sacrificii de laudă

***Verset cheie: "Prin El, așadar, să aducem mereu
lui Dumnezeu jertfă de laudă, adică rodul
buzelor noastre, aducând mulțumiri Numelui
Său."
Evrei 13:15***

***Scriptură selectată:
Evrei 13:12-21***

În lecția de astăzi, apostolul Pavel vorbește atât despre jertfa și slujirea lui Isus, cât și despre cea a urmașilor săi, biserica. Făcând acest lucru, apostolul amintește de slujirea și ofrandele aranjamentului Tabernacolului lui Israel, detaliate în Cărțile Exodului și Leviticului. Pavel afirmă: "Noi avem un altar din care nu au dreptul să mănânce cei care slujesc tabernacolului. Trupurile acelor fiară, al căror sânge este adus în sanctuar de către marele preot pentru păcat, sunt arse în afara taberei. De asemenea, Isus, pentru a sfinți poporul cu propriul său sânge, a suferit în afara porții. Să mergem deci la El în afara taberei, purtând ocară Lui". - Evrei 13:10-13

Pavel continuă, așa cum este consemnat în versetul nostru cheie, încurajându-i pe urmașii lui

Isus să ofere continuu "jertfa de laudă" lui Dumnezeu. El descrie în continuare această jertfă ca fiind "rodul buzelor noastre care aduc mulțumiri Numelui Său", adăugând apoi: "A face bine și a comunica nu uita; căci cu astfel de jertfe Dumnezeu este mulțumit." - versetele 15,16

Aceste cuvinte ale apostolului ne amintesc de tămâia care era presărată pe cărbunii din Altarul de Tămâie de Aur al Cortului, producând un miros dulce care pătrundea în Locul Preasfânt, reprezentând prezența lui Dumnezeu. (Exodul 30:1-8). Cu siguranță, jertfele de laudă, buzele noastre mulțumind lui Dumnezeu, făcând bine și comunicând unii cu alții, sunt ca tămâia, un miros dulce pentru Tatăl nostru ceresc. În alt loc, Pavel vorbește despre astfel de ofrande ca despre "un miros plăcut, o jertfă plăcută, plăcută lui Dumnezeu". - Filipeni 4:18

Vorbind despre un alt aspect al subiectului nostru, apostolul a scris: "Căci prin faptul că El [Isus] a murit, a murit o singură dată pentru păcat. ... Tot astfel, socotiți-vă și voi înșivă morți cu adevărat față de păcat." (Romani 6:10,11). Ne bucurăm că Pavel ne reamintește că moartea noastră față de păcat este o chestiune socotită datorită faptului că suntem încă imperfecti în carne. Cu toate acestea, datorită imputării sângelui lui Isus în numele nostru, avem autoritatea divină de a socoti jertfa noastră și

serviciul ca fiind "sfinte, plăcute lui Dumnezeu". - Romani 12:1

Este un privilegiu minunat și o mare onoare la care am fost invitați și numai în măsura în care avem credința de a crede că sângele lui Cristos face sacrificiul nostru acceptabil suntem capabili să apreciem realitatea acestui rol binecuvântat pe care îl avem în programul divin de reconciliere. Putem crede, așa cum a făcut Pavel, că deși nu suntem "suficienți din noi înșine ca să gândim ceva ca și cum am fi noi înșine; ci suficiența noastră vine de la Dumnezeu". (2 Corinteni 3:5). Putem accepta asigurarea că imperfecțiunile noastre adamice sunt acoperite de haina neprihănirii lui Cristos și că suntem astfel acceptați de Dumnezeu ca membri potențiali în singurul trup al lui Cristos. - Isaia 61:10; Filipeni 3:9; 1 Corinteni 12:12,27

Prin urmare, să ne angajăm zilnic în slujirea și sacrificiul față de Dumnezeu, față de cauza Sa a adevărului și dreptății și față de frații noștri în Cristos. Să ne angajăm, de asemenea, în proclamarea "Evangheliei Împărăției" creației sărace și gemătoare a acestei lumi. (Matei 24:14). "Căci cu astfel de jertfe este bineplăcut Dumnezeu". Astfel, "jertfa noastră de laudă" va aduce onoare și glorie Tatălui nostru ceresc iubitor și Fiului său, Cristos, Domnul nostru.